

SANCTUS

Dodatek
Święta Teresa Benedykta
od Krzyża

gnęła swoim zapalem siostrę - Różę. Chrztę i Pierwszą Komunię św. przyjęła 1 stycznia 1922 r. Otrzymała imię Teresa. Nie oznaczało to dla niej zerwania więzów z narodem żydowskim. Twierdziła, że właśnie teraz, gdy powróciła do Boga, poczuła się znów Żydówką. Była świadoma, że przynależy do Chrystusa nie tylko duchowo, lecz także poprzez więzy krwi. W 1923 r. przystąpiła także do sakramentu bierzmowania. Jej rozwój duchowy odbywał się głównie w klasztorze Sióstr Dominikanek św. Magdaleny. Nadal była nauczycielką w jednym z wrocławskich liceów, łącząc pracę pedagogiczną z nauką. W latach 1923-1931 wykładała w liceum i seminarium nauczycielskim w Spirze. W 1932 prowadziła wykłady w Instytucie Pedagogiki Naukowej w Monasterze, starała się łączyć naukę z wiarą i tak je przekazywać słuchaczom.

W tym czasie złożyła trzy śluby prywatne i żyła już właściwie jak zakonnica, wiele czasu poświęcając modlitwie. Jednocześnie

prowadziła bardzo wnikliwe studia nad spuścizną św. Tomasza z Akwinu, starając się wyjaśnić pewne elementy jego mistyki przy pomocy metody fenomenologicznej. Często była proszona o wygłaszanie odczytów przy różnych okazjach i na konferencjach. Prowadziła kursy szkoleniowe, pisała artykuły, wygłaszała wykłady w radio. W Monasterze wykładała tylko przez dwa miesiące - gdy władzę przejęli narodowi socjaliści, musiała opuścić Monaster. Przeniosła się do Kolonii, gdzie 14 października 1933 r. wstąpiła do Karmelu. 15 kwietnia następnego roku otrzymała habit karmelitański. Gorąco pragnęła mieć udział w cierpieniu Chrystusa, dlatego jej jedynym życzeniem przy obłóczynach było: "żeby otrzymać imię zakonne od Krzyża". Po nowicjacie przyjęła śluby zakonne i imię Benedykta od Krzyża. Już jako karmelitanka zaczęła pisać swoje ostatnie dzieło teologiczne Wiedza Krzyża, które pozostało niedokończone. 21 kwietnia 1938 r. złożyła śluby wieczyste.

W tym czasie narodowy socjalizm objął swoim zasięgiem całe Niemcy. Benedykta, zdając sobie sprawę, że jej żydowskie pochodzenie może stanowić zagrożenie dla klasztoru, przeniosła się do Echt w Holandii. 2 sierpnia 1942 r. podczas masowego aresztowania Żydów została aresztowana przez gestapo i internowana w obozie w Westerbork. Następnie, wraz z siostrą Różą, 7 sierpnia deportowano ją do obozu w Oświęcimiu. Tam zostały obie zagazowane i spalone 9 sierpnia 1942 roku.

Beatyfikacji Edyty Stein dokonał w Kolonii 1 maja 1987 r. Jan Paweł II, kanonizował ją zaś 11 października 1998 roku. Swoim listem apostolskim motu proprio z 1 października 1999 r. ogłosił ją - wraz ze św. Brygidą Szwedzką i św. Katarzyną ze Sieny - patronką Europy. Od tej pory dzień poświęcony jej czci (9 sierpnia) obchodzi się w randze święta.

/za: www.benedykta.diecezja.gda.pl/

Myśli św. Teresy Benedykty od Krzyża

"Bóg jest Prawdą. I kto szuka prawdy, ten szuka Boga, choćby o tym nie wiedział."

"Ten, kto nakłada na nas krzyż, umie ten ciężar uczynić słodkim i lekkim."

"Krzyż nie jest tylko znakiem: jest także mocnym orężem Chrystusa."

"Jest łaską pasterską, którą on pewnie wyważa drogę do nieba."

"Miłość to coś najbardziej wolnego, co istnieje."

"Modlitwa i ofiara są z pewnością ważniejsze niż wszystko, co możemy powiedzieć."

zaczęła pisanie doktoratu. Pracę nad nim przerwał wybuch I wojny światowej.

Edyta zgłosiła się do Czerwonego Krzyża, została pielęgniarką i zaczęła pomagać zażaknie chorym. Po półrocznej pracy, zupełnie wyczerpana, została zwolniona ze służby sanitarniej. W 1915 r. złożyła egzamin państwowy z propedeutyki filozofii, historii i języka niemieckiego. Wykładała te przedmioty w gimnazjum wrocławskim im. Wiktorii. W 1916 r. została asystentką prof. Husserla we Fryburgu. Rok później uzyskała tytuł doktorski u prof. Husserla. Przyjaźniła się też z uczniami Husserla, między innymi z Romanem Ingardenem. Pod silnym wpływem mistrza i jego szkoły fenomenologicznej, Edyta Stein coraz bardziej poświęcała się filozofii, ucząc się patrzenia na wszystko bez uprzedzeń. Dzięki poznaniu w Getyndze Maxa Schelera - po raz pierwszy poznała idee katolickie.

W 1921 r. dokonało się jej nawrócenie dzięki zetknięciu się z autobiografią mistyczki i doktora Kościola, św. Teresy z Avila. Przeczytała tę książkę w ciągu jednej nocy i wreszcie - szukając prawdy - znalazła Boga i Jego miłosierdzie. Poprosiła wówczas o chrztę i pocią-